

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Επιμνημόσυνος Λόγος της Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας Δρος
Αθηνάς Μιχαηλίδου
Στο μνημόσυνο του ήρωα Γεώργιου Παπαβερκίου
Κυριακή, 4 Φεβρουαρίου 2024, 09:00

Αποδίδουμε σήμερα τον ελάχιστο φόρο τιμής στη δράση και τη θυσία του ήρωα της Ε.Ο.Κ.Α. Γεώργιου Παπαβερκίου, ο οποίος, πιστός στο κάλεσμα της, έπεσε μαχόμενος για την απελευθέρωση της Κύπρου από τον αγγλικό ζυγό.

Ο Γεώργιος Παπαβερκίου γεννήθηκε το 1938 στις Πάνω Αρόδες. Ήταν παιδί πολύτεκνης οικογένειας, ευτύχησε να έχει γονείς ενάρετους και φιλόπατρις, τον ιερέα της κοινότητας παπα - Αβέρκιο Φιλίππου και την πρεσβυτέρα Μάρθα Παπαβερκίου.

Έμαθε τα πρώτα του γράμματα στο δημοτικό σχολείο του χωριού του και ακολούθως φοίτησε στο Γυμνάσιο Πάφου και στο Κολέγιο Πάφου.

Αμέσως μετά την έναρξη του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. εντάχθηκε στις τάξεις της Οργάνωσης. Συμμετείχε, αρχικά, στη διανομή φυλλαδίων, σε μαθητικές διαδηλώσεις και παρελάσεις και σε συγκρούσεις με τον βρετανικό στρατό.

Αργότερα, με τη γενναιότητα που τον διέκρινε, κατατάχθηκε στις ομάδες κρούσεως Κτήματος και πήρε μέρος σε οργανωμένες επιχειρήσεις ρίψης χειροβομβίδων, ενέδρες και επιθέσεις κατά των Άγγλων στρατιωτών. Με ορμητήριο την περιοχή Τοξεύτρας έδρασε από την Έμπα μέχρι τον Κάθικα, την Πόλη Χρυσοχούς και την Τσάδα.

Για την εν λόγω δράση, επικηρύχθηκε τον Ιούλιο του 1956, από τους Άγγλους ως καταζητούμενος για τη δράση του, με το ποσό των 5 χιλιάδων ευρώ. Αφού παρέμεινε για ένα μικρό χρονικό διάστημα σε σπίτια στην Πάφο, στη συνέχεια κατέφυγε στα βουνά, όπου ενώθηκε με άλλους αντάρτες της επαρχίας.

Προτού αναχωρήσει, ο πατέρας του του πρότεινε να συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθήνα, αλλά ο ίδιος θεώρησε προδοσία να εγκαταλείψει τη μαχόμενη πατρίδα του και του απάντησε πως θα το πράξει μόνο όταν αυτή ελευθερωθεί.

Στις 23 Ιανουαρίου 1957 σε ενέδρα μαζί με συναγωνιστές του έξω από το χωριό Κρίτου Τέρα, επιτέθηκαν εναντίον στρατιωτικού οχήματος. Οι Άγγλοι, ως αντίδραση, οργάνωσαν επιχείρηση αποκλεισμού της περιοχής με σκοπό τη σύλληψη των ανταρτών.

Τη στρατιωτική αυτοκινητοπομπή των Άγγλων επιχείρησαν να ανακόψουν στον δρόμο Προδρομίου - Ανδρολίκου, στις 7 Φεβρουαρίου 1957, ο Γεώργιος Παπαβερκίου μαζί με τον συναγωνιστή του Τάκη Σοφοκλέους από την Παναγιά, τοποθετώντας νάρκη. Στη μάχη που ακολούθησε, πρώτος έπεσε νεκρός ο Τάκης Σοφοκλέους. Ο Γεώργιος Παπαβερκίου δεν επιχείρησε να διαφύγει, αλλά παρέμεινε δίπλα του βάλλοντας εναντίον του εχθρού, μέχρι που έπεσε και ίδιος νεκρός.

Συμπατριώτισσες, Συμπατριώτες,

Η θυσία του Γεώργιο Παπαβερκίου, όπως ο αγώνας που έδωσαν διαχρονικά όλοι οι συμπατριώτες μας υπερασπίζοντας την ελευθερία και την ακεραιότητα της πατρίδας μας αποτελεί φάρο και οδοδείκτη της δικής μας πορείας.

Χρωστάμε στους ήρωές μας να σφυρηλατήσουμε και να διασφαλίσουμε την ενότητα ανάμεσά μας, για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε την εξεύρεση μίας δίκαιης, βιώσιμης και λειτουργικής λύσης, που θα βασίζεται στο ευρωπαϊκό κεκτημένο και στα σχετικά ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών, χωρίς κατοχικά στρατεύματα και επεμβατικά δικαιώματα.

Χρωστάμε στους ήρωές μας μία λύση που θα απελευθερώνει και να επανενώνει την πατρίδα μας, που θα σέβεται και θα κατοχυρώνει τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των πολιτών, αλλά και θα διασφαλίζει την ιστορική συνέχεια του έθνους μας στην ιδιαίτερή μας πατρίδα.

Μία λύση που θα δικαιώνει πρώτα και πάνω απ' όλα τον αγώνα και τη θυσία τους και θα επιτρέπει στο σύνολο του κυπριακού λαού να αξιοποιήσει τις ευοίωνες προοπτικές μιας επανενωμένης πατρίδας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δικαιώνοντας τη θυσία τόσο του Γεώργιου Παπαβερκίου αλλά και όλων όσων επιδεικνύοντας απaráμιλλη φιλοπατρία αγωνίστηκαν για τη διαφύλαξη της εθνικής μας αξιοπρέπειας, θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας για να διασφαλίσουμε το μέλλον του Κυπριακού Ελληνισμού σ' αυτή τη γη.

Γιατί, όπως γράφει και ο μεγάλος μας ποιητής, Κωστής Παλαμάς «Χρωστάμε σ' όσους ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθουνε, θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί».